

Najświętsza Maryja Panna, Królowa Apostołów

1. Maryja ukazuje Jezusa rodzinie Elżbiety
2. Daje poznać Zbawiciela pasterzom, prorokini Annie, Mędrcom
3. Zesłanie Ducha Świętego impulsem do ewangelizacji
4. Heroldowie Ewangelii ukazują Chrystusa i Jego Matkę
5. Maryja prowadzi i wspiera heroldów Ewangelii

Anioł Gabriel przyniósł nowinę o zbawieniu. Najświętsza Dziewica uwierzyła Bogu. Pierwsza przyjęła misję sprowadzania Zbawiciela dla wszystkich ludzi. Rozpoczęła dawać Zbawiciela i Jego łaskę wnet po Zwiastowaniu.

Od Gabriela dowiedziała się: „A oto również krewna Twoja Elżbieta poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, która uchodzi za nieplodną”. Maryja natychmiast udała się do rodziny Elżbiety i Zachariasza. „Wiedziona przez Ducha Świętego z pośpiechem zaniósła Chrystusa Janowi, aby stał się dla niego źródłem uświęcenia i radości”. Dzięki nawiedzeniu rodziny Elżbiety i Zachariasza napelnieni zostali Duchem Świętym i Elżbieta, i jej mąż Zachariasz. Oświecona Duchem Świę-

tym Elżbieta pierwsza spośród wszystkich ludzi oddaje cześć Matce Pana. Od czasu nawiedzenia świętej Elżbiety dzieć się będzie podobnie – wraz z Jezusem do coraz to nowych rodzin przychodzić będzie Jego Matka. Matka Jezusa zanosić będzie swojego Syna ludziom, aby Go poznali i pokochali, aby On obdarzył ich łaską. Ojciec święty Jan Paweł II potwierdził to z okazji 500-lecia ewangelizacji Ameryki: „Przybycie Ewangelii do Ameryki wiąże się nieodłącznie z Najświętszą Maryją Panną. Jej imię i wizerunek znajdowały się na karaweli Krzysztofa Kolumba *Santa Maria*, która przed pięcioma wiekami dotarła do Nowego Świata. Ona była Gwiazdą Morza podczas niebezpiecznej, ale i opatrnościowej podróży przez ocean, która otworzyła przed ludzkością niespodziewane horyzonty. W dniu odkrycia nowego lądu załoga trzech karawel wezwała Ją o świcie śpiewem „*Salve Regina*”. Działo się to 12 października, w święto Maryi del Pilar, uświęcone przez tradycję wspomnieniem przybycia Ewangelii do Hiszpanii, i był to jednocześnie opatrnościowy znak, że Matka Boża będzie czuwała nad ewangelizacją Ameryki” (JPoMB, t. V, s. 401-402).

Od Maryi, Królowej Apostołów, rozpoczęło się uświęcenie rodziny Elżbiety i Zachariasza. Wdzięczna Elżbieta wychwala Maryję. Maryja nie zatrzymuje pochwały dla siebie. Wobec nawiedzonych rodziny wypowiada swoją wdzięczność Bogu za przyjście Zbawiciela. Apostoł Chrystusa będzie zawsze naśladował Maryję i uwielbiał Boga za cuda ewangelizacji dokonane przez jego posługę.

Maryja pozostała u rodziny Elżbiety i Zachariasza około trzech miesięcy. Najświętsza Dziewica, pierwsza Apostołka, Królowa Apostołów stanęła na czele tego niekończącego się szeregu misjonarzy, którzy wraz z wiarą Chrystusa przynoszą pomoc, pracę, posługę.

Anioł z nieba posłał pasterzy do nowo narodzonego Zbawiciela, Mesjasza, Pana. Pasterze znaleźli Maryję, Józefa i Niemow-

łę leżące w żłobie. „Gdy Je ujrżeli, opowiedzieli o tym, co im zostało objawione o tym Dziecięciu”. Pasterze stali się głosicielami radosnej nowiny o narodzeniu Zbawiciela. O Synu Dziewicy Maryi mówiła wszystkim prorokini Anna, która również ujrzała Jezusa na rękach Matki. Maryja ukazała swego Syna Zbawiciela także przedstawicielom rodziny pogańskich narodów – Mędrcom. „To Ona – stwierdzi Ojciec święty Jan Paweł II – udzieliła wszystkim ludziom najlepszej, jaką kiedykolwiek otrzymali, porady duchowej: «Zróbcie wszystko, cokolwiek [Jezus] wam powie» (J 2, 5; JPoMB t. III, s. 46). Dzięki tej radzie i gorliwości sług na prośbę swojej Matki uczynił Syn Maryi początek znaków i uwierzyli weń Jego uczniowie. U początku wiary uczniów stała „Służebnica Pańska”.

„Gdy Jezus został wzięty do nieba, Apostołowie wrócili do Jerozolimy, z góry zwanej Oliwną... Wszyscy oni trwali jednomyślnie na modlitwie razem z niewiastami, Maryją, Matką Jezusa i braćmi Jego... Wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić”.

„Jak Apostołowie po wniebowstąpieniu Chrystusa, Kościół winien zgromadzić się w Wieczerniku z Maryją, Matką Jezusa” (Dz 1, 14), by błagać o Ducha Świętego i otrzymać moc i odwagę do wypełniania nakazu misyjnego. My również potrzebujemy, o wiele bardziej niż Apostołowie, by Duch nas przemienił i prowadził.

U progu trzeciego tysiąclecia cały Kościół wezwany jest do głębszego przeżywania tajemnicy Chrystusa i pełnej wdzięczności współpracy z dziełem zbawienia. Czyni to z Maryją i tak jak Maryja, która jest dla niego Matką i wzorem: jest Ona wzorem macierzyńskiej miłości, jaka powinna ożywiać wszystkich tych, którzy w dziele misyjnego apostołstwa Kościoła współpracują nad odrodzeniem człowieka” (JPoMB, t. I, s. 103).

„Swą obecnością i działaniem Matka Jezusa zawsze towarzyszyła misyjnej pracy Kościoła. Heroldowie Ewangelii, głosząc niechrześcijańskim ludom tajemnice Chrystusa i prawdy wiary, przedstawiali im równocześnie postać i rolę Maryi, która «wkroczywszy głęboko w dzieje zbawienia łączy w sobie w pewien sposób i odzwierciedla najważniejsze treści wiary» i «gdy jest sławiona i czczona przywołuje wiernych do Syna swego i do Jego ofiary oraz do miłości Ojca» (Lumen gentium, 65). Każdy zaś lud biorąc Maryję za Matkę wzbogaca Jej kult i nabożeństwo do Niej nadając Jej nowe tytuły i znajdując nowe formy wyrazu owego kultu, dostosowane do swoich potrzeb i zgodnie z własnym duchem religijnym. Wiele z tych wspólnot chrześcijańskich, wyrosłych jako owoc ewangelizacyjnego dzieła Kościoła, znalazło w synowskiej miłości do Matki Jezusa oparcie i siłę do wytrwania w wierze w chwilach ciężkich prób i prześladowań” (JPoMB, t. III, s. 46).

„Heroldowie Ewangelii częstokroć nieznani, zapomniani, prześladowani, żyjący w najodleglejszych ośrodkach misyjnych Kościoła, znajdują doskonały wzór oddania i wierności w Maryi, która «całkowicie poświęciła samą siebie, jako Służebnicę Pańską, osobie i dziełu Syna Swego» (Lumen gentium, 56)” (JPoMB, t. III, s. 47).

Jan Paweł II powiedział: „Maryja, Matka Jezusa, jako pierwsza uwierzyła w swojego Syna i ze względu na tę wiarę została nazwana błogosławioną (por. Łk 1, 45). Jej życie było drogą i pielgrzymowaniem wiary w Chrystusa, w której przodowała uczniom i stale przoduje Kościołowi (por. Red. Mater 6; 26).

Dlatego wszędzie tam, gdzie Kościół prowadzi wśród ludów działalność misyjną, jest obecna Maryja: jako Matka współdziałająca w rodzeniu i wychowaniu wiernych (por. Lumen gentium, 63) i – wedle słów mojego poprzednika Pawła VI – jako „Gwiazda ewangelizacji” (por. Evang. Nuntiandi, 82), ażeby prowadzić i wspierać heroldów Ewangelii, a równocześnie

